

[Gerda Mundt.]

en Artikel i „Jyllandsposten“ for den 31. Maj 1936, hvor Kaj Munk siger:

„— i samme Øjeblik den unge Pige viser sig frugtsommeligt, er der ikke længere Tale om Brøde eller Ynkværdighed; thi hun er helliget af det Liv, hun skal føde“.

Han siger videre:

„Naar en Kvinde først er Mor, er hun ikke længere en falden Kvinde, ligegyldigt hvordan hun saa er blevet det. Jorden ejer ikke dyrebarere Ord, det er simpelthen det eneste Navn paa Jorden, der er helligt, og saadan vil vi da agte dem, der har Retten til at bære det.“

Jeg mener, at han dér siger det fuldkomne rigtigt og overordentlig smukt. Lad os i alle Forhold agte og støtte den Moder, som beholder sit Barn og sørger for det. Vort Maal ved Lovgivningen her er ogsaa at give det Barn, som er født uden for Ægteskab, samme Start i Livet som det, der er født inden for Ægteskab.

Vi vil nu se nærmere paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, og der er adskilligt her, som er forandret efter Samarbejde med det Udvalg, som nu har arbejdet med det i to Vintre. En Paragraf, der lige fra først af har tiltalt mig overordentlig stærkt paa Grund af den Indstilling, som Folketinget af mine Udtalelser vil have mærket, at jeg og ogsaa mit Parti har, er § 3, hvor der staar:

„Faderen til et Barn uden for Ægteskab er, lige saavel som Moderen, pligtig at forsørge Barnet indtil dets fyldte 18de Aar, en Datter dog kun, indtil hun gifter sig.“

Her er saa tilføjet:

„Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under Hensyntagen til begge Forældres Livsvilkaar, dog at der, naar Forældrenes Livsvilkaar er væsentlig forskellige, tillige vil være at tage Hensyn til, hvad der findes stemmende med Barnets Tarv.“

Jeg kunde tænke mig, at det skulde være Overøvrigheden, som her skulde tage Bestemmelse. Bestemmelsen er ganske væsentlig, den er ny, og det er noget, som vi kan tiltræde.

Man kan ogsaa godt have stor Sympati

for den Tanke, at Faderen til et Barn født uden for Ægteskab fortsat yder Bidrag til Barnets Uddannelse efter det 18de Aar helt op til det 21de Aar, men vi mener dog, at det helst bør gøres frivilligt. § 20, Stk. 5, indeholder en Bestemmelse om, at særligt Bidrag til fortsat Skoleundervisning eller faglig Uddannelse efter Barnets fyldte 18de Aar kan paalægges Faderen, dersom det efter hans økonomiske Stilling findes rimeligt, dog ikke ud over Barnets fyldte 21de Aar. Dette Stykke mener vi ikke bør blive Lov for Børn født uden for Ægteskab, medmindre det samtidig skulde blive Lov for Børn, som er født inden for Ægteskab. Det vil ikke være rimeligt at stille Børn, som er født uden for Ægteskab, bedre end de andre.

Uddannelsen er det væsentligste Punkt, og dette ligger ogsaa i Lovens Aand. Den bedste Kapitalanbringelse for Forældre er i Virkeligheden at give de unge en Uddannelse, og en god Uddannelse er efter de Erfaringer, jeg har haft i mange Forhold, langt, langt vigtigere end Arv, et Spørgsmaal, som jo for Resten ogsaa i Øjeblikket bliver behandlet i en Arvekommission. Jeg maa maaske minde om det daværende ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Udtalelse her i Fjor, at Arv mange Gange ikke bringer Lykke. Jeg tror, han har Ret i den Udtalelse; men Spørgsmaalet om Arv kan ses fra flere Sider. Hvad en Familie, Mand, Hustru og Børn, lægger til Side, beror ikke alene paa, hvad Manden fortjener, men ogsaa paa, hvad Hustruen forbruger, og Frugterne af det fælles Arbejde bør fortrinsvis komme de fælles Børn til gode. Det modsatte kunde ogsaa give sig mærkelige Udslag. Der er blevet fortalt mig et Eksempel paa dette — naturligvis om en, der har troet, det allerede var blevet Lov, at Børn født uden for Ægteskab skal have samme Arveret som ægte Børn. En Kvinde, som er højt op i Aarene, henvendte sig til en jævnaldrende Mand og sagde: For 48 Aar siden var vi sammen; det Barn, som blev Frugten deraf, har du aldrig betalt Bidrag til, men nu er jeg blevet enig med min Søn om, at det kunde være rimeligt at drøfte, om han ikke kunde faa et Arveforskuud, eller der kunde blive Tale om en Afstaaelse af fremtidig Arverettigheder. — Se, den Slags Ting vil der kunne fore-